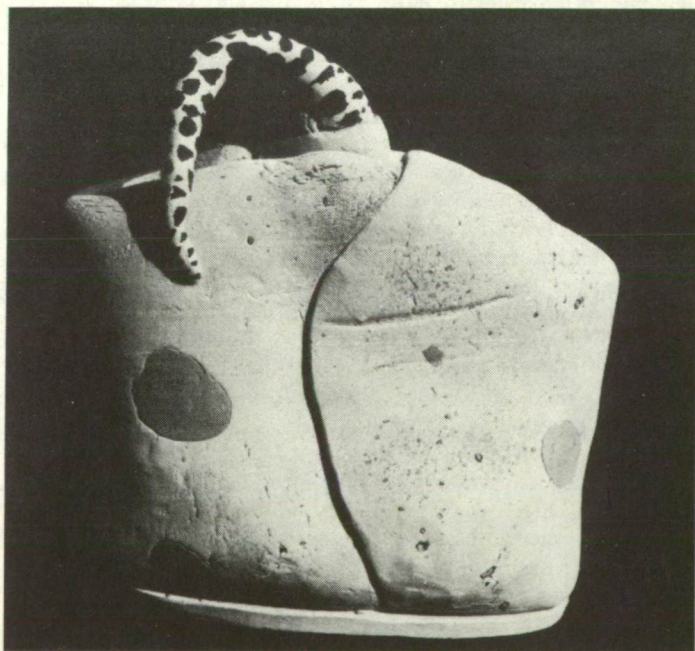

A piac parancsoló törvénnyé lépett elő, de bolondságai is voltak. Úgy látszik ezek a bolondságok is hosszú életűek. Olvasom a könyvben, hogy Nagykőrösön 4 fillérért vették át az uborka kilóját a termelőtől, de mire a pesti fogyasztóhoz jutott, 40—50 fillér lett belőle. Mai zöldségkereskedelmünk nyugodtan keresheti itt az őst, bizonyos dolgok egyáltalán nem változnak az idővel.

Rokonszenves igyekezetet, pontos munkát tükröz Für Lajos könyve. Nagyon nagy kár, hogy ő is záró határnak tekinti 1945-öt, és nem folytatja kutatásait. Tanyáink talán legizgalmasabb korszaka ezután következik.

Személytelen precízsgel dolgozik a kutató, a befejezés azonban lírai vallomással is fölér. Tanyamúzeum alapítása közben találkozott össze homoki eleven tanyával, „ahol a vízvezetékes, parkettás, televíziós, könyvekkel is ellátott lakóházat s az öntözéses, gépesített, igen magas hozamú kertkultúrát kombirendszerű gépkocsi kötötte össze a piacokkal és a nagyvilággal.” Emberi tisztesség szól belőle, amikor nem áll meg a látvány egyik oldalánál, hanem megtoldja mondatait: „De látott olyanokat is, ahol szinte középkori viszonyok uralkodtak, s földhöz tapadt, kiáltóan bántó nyomorúság közepette küszködtek megélhetésükért magukra maradt öregek vagy elesett ifjabbak. S nem itt vagy ott, a határnak egyik vagy másik részén, hanem igen gyakran egymás mellett, egymás tőszomszédságában látható a jómódnak egy-egy ilyen megejtő, és a szegénységnek egy-egy szívbe markoló szigete.” (Akadémiai.)

HORVÁTH DEZSŐ

GERLE MARGIT: VÉDETT NÖVÉNY